

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ - ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου ἀριθ. 17, Πάριδος Λυκαβητοῦ.

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Γ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1898

ΑΡΙΘ. 8

Η ΑΝΕΥ ΣΥΡΜΑΤΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΑ

Ἐσχάτως ἐγένοντο λίαν ἐνδιαφέροντι δοκιμαί τηλεγραφικῆς συνενόησεως, ἀνευ σύρματος ἀγωγῶ μεταξὺ τῶν ἀνταποκρινομένων σταθμῶν, ἐν Bournemouth τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐν μεγάλῃ ἀποστάσει, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ ἐφευρέτου τοῦ συστήματος κ. Μαρκόνι, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν τοσοῦτον εὐχάριστα, ὥστε σκέψις ἤδη γίνεται περὶ τῆς διὰ τοῦ μέσου τούτου συνδέσεως τοῦ Χερβούργου (Cherbourg) μετὰ τῆς νήσου Οὐάιτ (Wight). Ἐπίκαιρον ὅθεν, νομίζομεν, νὰ παραθέσωμεν καὶ ἡμεῖς ὡδε σχετικὰ τινα περὶ τῶν γενομένων τούτων πειραμάτων, τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἀνακαλύψεως, ἥτις ὡς φαίνεται, μέγα βῆμα ἐποίησατο ἤδη πρὸς τὰ πρόσω καὶ προώριται νὰ βελτιώσῃ πολὺ τὴν τηλεγραφίαν ἐν τῷ μέλλοντι.

Δύο σταθμοὶ ἐνεκχτεστάθησαν ἐν ἀποστάσει 23 χιλιομέτρων καὶ ἡμίσεος ἀπ' ἀλλήλων, ἥτοι ὁ εἰς ἐν Bournemouth καὶ ὁ ἕτερος ἐν Alum Bay, ἡ δὲ συγκοινωνία διετηρήθη ἀνευ διακοπῆς μεταξὺ τῶν σημείων τούτων ἐν παντὶ καιρῷ, δυνηθέντων τῶν ἐπιτετραμμένων ν' ἀνταλλάξωσιν ἠλεκτρικὰ σημεῖα καὶ μεταξὺ τοῦ Alum Bay καὶ τοῦ Swanage, ἥτοι ἐν ἀποστάσει 30 χιλιομέτρων περίπου, μολονότι ἐμεσολάβει ἀπόκρημνος ὑψηλὸς πύργος 110 μέτρων.

Ὡς προεῖπομεν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν ὑπῆρξαν εὐχάριστα, μολονότι ἡ ταχύτης τῆς μεταβιβάσεως τῶν τηλεγραφημάτων ἐγένετο βραδέως, συνεπεία τῆς ἀπειρίας τῶν χειριστῶν τῶν νέων τούτων συσκευῶν. Κατὰ περίεργον δὲ συγκυρίαν, φαίνεται ὅτι τὰ μηχανήματα ταῦτα λειτουργοῦσι κάλλιον ἐν καιρῷ ὑγρῷ καὶ ὀμίχλώδει. Ἡ ἀποστολὴ καὶ παραλαβὴ τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων γίνεται ὀλιγώτερον ταχέως ἐν καιρῷ εὐδαίῳ καὶ καθαρῷ ἀτμοσφαιρῶ.

Αἱ μεταχειρισθεῖσαι συσκευαὶ τόσον ἐν Bournemouth ὅσον καὶ ἐν Alum Bay ἦσαν παρόμοιαι ἐν τοῖς κυριωτέροις αὐτῶν μέρεσιν. Πᾶρ' ἐκάστῳ δὲ τῶν σταθμῶν τούτων ἐτοποθετήθη ἐν τῷ ἐδάφει ἰστός 35 ἕως 40 μέτρων ὕψους, ὧτινι προσεδέθη μεταλλικὸς ὀδηγός.

Ἐν ἐκάστῳ τηλεγραφικῷ σταθμῷ εὕρισκετο μέγα πηνίον ἐπαγωγικόν, δυνάμενον νὰ παράγῃ σπινθῆρα 25 ἑκαταστοιμέτρων μήκους. Μετὰ τῆς ἐξαρτωμένης δ' ἐκ τούτου στήλης καὶ ρυθμιστοῦ προωρισμένου νὰ διοχετεύῃ ἢ διακόπῃ τὸ ρεῦμα, τὸ πηνίον τούτο ἀπετέλει τὴν παραγωγικὴν συσκευὴν τῶν ἠλεκτρικῶν κυμάτων. Ὅπως ὁ παραγόμενος σπινθῆρ διέρχεται μεταξὺ δύο χαλκίων σφιρῶν, ἐξ ὧν ἡ μία συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ ἐδάφους, ἡ δ' ἕτερα μετὰ τοῦ καθέτου ἀγωγῶ τύρματος, τοῦ προσδεδεμένου ἐπὶ τοῦ ἰστοῦ.

Αἱ συσκευαὶ τοῦ λαμβάνοντος σταθμοῦ ἀποτελοῦντο ἐξ ἐνὸς συλλέκτου ἢ συνδυαστοῦ (coherer), ἐνὸς ρευματονόμου (relais) καὶ ἐνὸς τυπωτικῶ συστήματος Morse.

Ὡς πρωτεῖον ὄργανον, ὁ συλλέκτης, ἔχει ἀποστολὴν νὰ δέχεται καὶ καθιστᾷ αἰσθητὰς τὰς καθ' ἑλὰς τὰς διευθύνσεις διαχυομένας ἠλεκτρο-μαγνητικὰς ἐκπομπὰς, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς αἰθερίους πηλοὺς περίξ φωτεινοῦ κέντρου. Συνίσταται δὲ ἐκ μικροῦ ὑελίνου σωλήνος, εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ ὁποίου εἰσὶν ἐρημητικῶς προσκεκολλημένα ἠλεκτροδία ἐξ ἀργύρου. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σωλήνος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀφῆρηθ' ὁ ἀήρ, ὑπάρχουσι ὀλίγα ρινίσματα ἐξ ἀργύρου καὶ νικελίου. Ἐν ὀραλῇ καταστάσει, τὸ ρεῦμα δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐν τῷ συλλέκτῃ, ἐνῶ διὰ τῆς ἐπιρρείας τῆς ἠλεκτρικῆς διαχύσεως, ὡς ἀνωθι ἀνιιέχομεν, τὸ ρεῦμα εἰσέρχεται ἐλευθέρως διὰ μέσου τῶν ρινισμάτων, μεταξὺ τῶν δύο πόλων.

Τουτῶθεν πᾶς τις ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν βάσιν τοῦ ἐργαλείου. Ὁ τηλεγραφετῆς τοῦ Bournemouth, ἐν παραδείγματι, θέλων νὰ συγκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐν Alum Bay εὕρισκομένου συναδέλφου του, διευθύνει διὰ μέτου τοῦ ἐπαγωγικοῦ πηνίου ἐν τῷ σύρματι τοῦ ἰστοῦ διαδοχικὰ ρεύματα πλέον ἢ ἥττον μακρὰ, ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰς στιγμὰς καὶ γρημμὰς τοῦ ἀλφαβήτου Morse. Τὰ οὕτω πως ἐκπεμπόμενα ἠλεκτρικὰ κύματα διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ τούτου ἀγωγῶ λαμβάνονται παρὰ τοῦ ἐν τῷ ἰστῷ τοῦ ἑτέρου σταθμοῦ εὕρισκομένου, καθέτου σύρματος, ὑπερ συνδέεται ἐπίσης μετὰ τοῦ συλλέκτου (συνδυαστοῦ)· αἱ δὲ κινήσεις (ἐκπομπαὶ καὶ στάσεις) τοῦ ρεύματος ἀναπαρίστανται ἐν τῷ ἐκτυπωτικῷ ὄργανῳ, ὅπερ ταύτοχρόνως ἀποτυποῦ, τὸ

δηλ. τέχνης του αναμιμνήσκεισθαι. Διά των Μουσών αναζητούμεν, διά της μνημοσύνης εβρίσκομεν.

Πάσαν γνῶσιν και πᾶσαν ἀγνοίαν ἀποδίδει ὁ Πλάτων εἰς τὴν μνήμην και τὴν λήθην.

Ἀναγράφουσι ἀναμνήσεις τινὰς προγενεστέρων ὑπάρξεων τὰς τοῦ Μύρωνος λ. γ. κ.τ.λ.

Ἄς λάβωμεν ἐπίσης πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ λόγου μας τὸ παράδειγμα τῶν κατατρομαζόντων ἐπὶ τῇ ἀπλῇ θεῶν γαλῆς τινος ἢ σαύρας ἢ χελώνης. Εἶδον πολλοὺς τοιοῦτους. Ὁ ἀνεψιδε τοῦ Βερίου ἦτο κυνηγὸς ἀρκτων και λεόντων και ὅμοιος δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ ἀλέκτορά τινα. Ἐγνώρισα φαρμακοποιὸν δὲν οἱ δράκοντες και αἱ ἀσπίδες οὐδόλως ἐφόβιζον και ὅμοιος ταῶς τις ἠδύνατο νὰ τρέψῃ αὐτὸν εἰς φυγὴν μετὰ κραυγῶν ἀπελπιστικῶν.

Ἡ αἰτία ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσι ἀνάγεται προδήλως εἰς τὴν ἀνάμνησιν ὁμοίας περιπτώσεως ὑποστάσης ἤδη ἄλλοτε.

Τὰ νεογέννητα δὲν γελῶσι, τὸ βλέμμα τῶν ἐνέχει ἀγρίον τι ἐπὶ τρεῖς περίπου ἑβδομάδας τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου ἀποκοιμῶνται. Ἀλλὰ συμβαίνει πολλάκις νὰ γελῶσι κοιμώμενα, νὰ προσλαβάνῃ τὸ πρόσωπον αὐτῶν φαιδρότητα τινα. Πῶς λοιπὸν παράγεται τὸ τοιοῦτον; Πῶς ἄλλως δύναται νὰ ἐξηγηθῇ τὸ φαινόμενον τοῦτο; Ἐμὴ διὰ τῆς ὑποθέσεως, ὅτι κατ' ἐκείνας τὰς στιγμὰς ἡ ψυχὴ ἐξέρχεται τοῦ βραδίου, ἐνθα ἡ ὕλη διατελεῖ βυθισμένη, και ὅτι συγκινεῖται συνεπεία προγενεστέρων εὐχαριστῶν αἰσθημάτων και ψυχικῶν διαθέσεων.

Εἰς αὐτὴν τὴν αἰτίαν ἀποδοτέαι ὠταύτως αἱ φυσικαὶ κλίσεις πρὸς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον ἐπάγγελμα ἢ ἀσκήσιν.

Τὸ λέγειν δὲ τὸ τοιοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι οὕτως γεννᾶται τις εἶδος ἀπαντήσεως, ὁμοιάζουσα πρὸς τὴν ἐπομένην «Διατὶ τὸ ὅπιον προκαλεῖ τὸν ὕπνον; Διότι ἐνέχει τὴν δύναμιν τοῦ ὄπιοιμιζεῖν». Δεὸν ἐν τούτοις ν' ἀναζητήσωμεν, τί σημαίνει ἡ ἔκφρασις αὕτη; γεννᾶται τις κατὰ τὸ ὅτι ἢ τὸν ἄλλον τρόπον. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ μὲν ἔχουσι τοιαύτας διαθέσεις, οἱ δὲ ἄλλοιαι τις, διότι ἡ διασκεπτομένη ψυχὴ ἀναγνωρίζουσα τὰ παρόντα, ἀναμιμνήσκειται αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῆς προηγουμένης γνῶσεως αὐτῶν. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἰδέαν τινα ἐξ ἄλλης τινός, ἂν δὲν ἐνυπῆρχεν ἡμῖν αὐτοῖς γνῶσις προηγουμένη. Τοῦτο τὸ ἀπέδειξεν ὁ Πλάτων.

Τὰ παιδιά μαθάνουσι μετὰ πλείονος εὐχερείας, καθότι τυγχάνουσι πλησιέστερον αὐτῆς τῆς προγενεστέρας ζωῆς ἐν ἣ ἡ μνήμη διετηρεῖτο ἀκαίαια.

Οἱ μὲν διατελοῦσι μᾶλλον ἐπιτήδειοι πρὸς τὴν δεῖνα ἐπιστήμην, οἱ δὲ πρὸς τὴν ἄλλην. Πολλοὶ μαθάνουσι τὸ σύστημα τῶν ἐπιστημῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσι ἕτερον διδάσκαλον ἢ ἑαυτούς. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς ἀνακαλύψεις ἄλλως πως ἢ διὰ τῆς ἀναμνήσεως. Τῷ ὄντι δὲν ἀνερευνά τις οὔτε ὅτι γινώσκει οὔτε ὅτι ἠγνώκει προηγουμένως, ἀφ' ἑτέρου δὲν δύναται τις εἶρη ὅτι ἠγνώκει.

Κατὰ τὸν Σαρδοῦ (πατέρα).

ΑΔΑΜΑΝΤΟΥΠΟΛΙΣ

— Ἔστω! εἶπε τότε ὁ ἰατρός, ἀφ' ἑπιμένεις τόσον πολὺ, ἀλλὰ μὴ λησμονήσης, ὅτι εἶναι θεότροπος, ὅτι ἡ τρέλλα του εἶναι μεταδοτικὴ και ὅτι παρέσυρεν ἤδη δύο, οἳ τινες τὸν ἐπεσκέφθησαν, οἱ ὅποιοι μάλιστα κινδυνεύουσιν.

Ἄλλ' εἰς ἀνυπομονητικόν τι κίνημά μου, δι' οὗ τῷ ἔδωσα νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἤρχιζα νὰ προσβάλλωμαι ἐπὶ τῇ ἀμφιβολίᾳ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ λογικοῦ μου, δὲν ἐπέμενε πλέον και καλέσας ἐν τῷ ἅμα φύλακα, τῷ κρηίγγειλε νὰ με ὀδηγήσῃ εἰς τὸ δωμάτιον 27 και νὰ με ἀφήσῃ μόνον μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπὶ τῇ ρητῇ ὅμοιος διαταγῇ του, νὰ παραμένῃ ἐξωθὴ ἐν τῷ διαδρόμῳ, καιροφυλακτῶν τὴν ἀνάγκην τῆς μεσολαβήσεώς του.

— Πρὸ πάντων, εἶπε, διὰ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν ἢ συζήτησις ἤθελε στραφῇ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀδυναμίας του, τοῦ πάθους του, ὅτε πᾶσα ἀντίρρησις ἐκ μέρους σας δύναται και τῷ ἐπιφέρῃ μανιώδη, ἐπικίνδυνον παροξυσμόν, ὑπερσᾶς συμβουλεύω ν' ἀποφύγητε ἰδίως πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ τοῦ ἀτυχοῦ.

Ὁ φρενοβλαθῆς τοῦ δωματίου 27 δὲν μοι ἐφάνη ἐν τούτοις

τοσοῦτον ἐπικίνδυνος, ἢ δὲ πρόβλεψις τοῦ ὀκτόρος ἦτο ὀφθαλμοφανῶς ἐξογκωμένη, ὅτε εὐρέθην ἐνώπιον τοῦ μικροσώμου, ταπεινοτάτου και ἀδραβεστάτου μικροῦ γέροντος, πρὸς ὃν ὁ φύλαξ μου με συνέστησεν ἀμέσως, λέγων:

— Ἴδου εἰς κύριος, ὅστις ἐρχεται νὰ συνεννοηθῇ, ἵνα δημοσιεύσῃ τὴν ἀνακάλυψίν σας εἰς τὴν ἐφημερίδα.

Καθ' ὃδὸν ὁ φύλαξ μοι εἶπεν, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἠδυνάμεθα νὰ ἀναγκάσωμεν τὸν γέροντα νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις τοῦ κατατρυχόντος πάθους του.

Ὁ φρενοβλαθῆς οὗτος ἐφαίνετο ἡσυχώτατος και σκεπτικὸς, ἐβδομηκονταετῆς περίπου, ὠχρότατος ἀλλὰ μελιχλίτου ὕφους, φέρων μακρὰν λευκότερον κόμην και ὀφθαλμοῦ; συμπαθεῖς και μᾶλλον παιδικούς.

Ζωρὰ λάμψις ἀπήστραψεν αἴφνης εἰς τοὺς ἀναπεπυμένους ἐκείνους ὀφθαλμούς, μόλις ἐσυστήθη οὕτως αὐτῷ και διέκρινε τότε ἐν αὐτοῖς ἀντὶ βάθος μελανὸν λάμπον, ζωρὸν φῶς ἐκείθεν ἀπαστράπτων. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ γέροντος τούτου ἀτυχοῦς ἀνθρώπου ἐρριπτον φωτεινὰς λαμπεράς ἀκτῖνας, εἰσδουσᾶς μέχρι τῶν μυγαιατῶν τῶν ἰδικῶν μου και με ἐστενωχῶρον ἐπαισθητῶς.

— Σὰς φυγολογεῖ, μοι λέγει τότε ὁ φύλαξ χαμηλοφώνως και θέλει νὰ ἐννοήσῃ τὸν χαρακτῆρά σας. πρὶν σὰς ὀμιλήσῃ. Αἴφνης μετ' οὐ πολὺ, τὸ βλέμμα ἐκεῖνο ἤλλαξε και κατεβλήθη, αἱ ἀκτῖνες τῶν ὀφθαλμῶν του ἐκάμφθησαν και βραδέως μοι λέγει:

— Θὰ σὰς ὀμιλήσω, κύριε, ἀλλὰ καθήσατε, σὰς περκαλιῶ και ἀκροασθήτε με μετὰ πολλῆς προσοχῆς, διότι θὰ μάθιτε σοβαρά.

Οὕτως ἔμεινα μόνος μετὰ τοῦ φρενοβλαθοῦς, τοῦ φύλακος ἀποσυρθέντος και κλεισάντος τὴν θύραν.

— Κύριε; μοι λέγει τότε ὁ γέρον μετὰ μικρὰν σιωπὴν, ἔχετε ὀρυκτολογικὰς γνώσεις;

— Πολὺ ὀλίγα, ἀπεκρίθην.

— Χημείας; με ἠρώτησεν εἶτα.

— Ἐτι ὀλιγωτέρας, τῷ ἀπήντησα.

— Τόσον τὸ χειρότερον δι' ὑμᾶς, μοι λέγει ἐν στενωχωρίᾳ, και δὲν βλέπω πῶς θὰ κατορθώσητε νὰ με ἐννοήσητε. Ἢ ἐφημερίς σας ἠδύνατο νὰ στείλῃ ἐνταῦθα καταλλήλοτερο πρόσωπον.

Μετὰ μικρὰν δὲ ἀνάπαυαν:

— Ἐν τούτοις, ἄς εἶναι, εἶπε, δὲν βλέπει. Εἴθε εὐφυῆς και θὰ προσπαθῆτω νὰ ἡμκι καταληπτός. Ἐλπίζω νὰ με ἐννοήσητε.

Και ἀμέσως μετ' ἀξιοπρεπείας και σοβαρότητος, ἀνευ θερμῆς και ἐπιδείξεως, οὔτε σπασμωδικῶν φρινομένων, προδιόντων ἐγκεφαλικὴν δικτάραξιν, ἀλλ' ἀπεναντίας μετὰ τῶν ἀπαιτούμενων ἐνδείξεων κριτικῆς ὀρθῆς, πνεύματος δικυγοῦς και μεμετρημένων λέξεων, ὡς καθηγητῆς μεθοδικῶς ἀναπτύσσων τὴν κατὰ βάθος κεκτημένην ἐπιστήμην του, κύριος δὲ ἀπόλυτος ἑαυτοῦ και τῆς περιστάσεως, ἤρξατο νὰ μοι ἐκθέτῃ μετὰ χάριτος και σαφηνείας, οὗ τῆς τυχοῦσης, και ἐν σχετικῇ συντομίᾳ και ὡς διδάσκαλος πρὸς μαθητὴν, τὰ στοιχεῖα τῆς ὀρυκτολογίας και χημείας, σχετικῶς πρὸς τὴν σύστασιν, ἀνάπτυξιν και σύνθεσιν τῶν πολυτίμων λίθων.

Ἐγὼ δὲν ἐδυσκολευόμην ποσῶς νὰ τὸν ἀκολουθῶ, ἀλλὰ διηρώτων μόνον ἑαυτὸν ποῦ ἐσκόπει νὰ καταλήξῃ ἡ διδασκαλικὴ αὐτοῦ θεωρία, ἐνῷ ταυτοχρόνως μοι ἐμάνθανε τὴν θεωρητικὴν ἀποκρυστάλλωσιν και τὸν τρόπον τῆς μυστηριώδους ἐργασίας τῆς φύσεως, ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν πολυτίμων λίθων, ἐργασίας, ἣτις ἀναπαράγεται νῦν ἐν μέρει ἐν τοῖς τεχνητοῖς ἐργαστηρίοις ὑπὸ τῆς συγχρόνου χημείας, τοσοῦτον δικαίως ἀποκληθείσης χημείας τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ὀμιλίας του ταῦτης μοι ἀπεκάλυψε τέλος διὰ τῆς ἀκολουθοῦ αἰφνιδίου ἐρωτήσεώς του.

— Τέλος, κύριε, σὰς ἐρωτῶ, εἶναι τις τὴν σήμερον φρενοβλαθῆς, πιστεύων και ὑποστηρίζων, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ κατασκευάσῃ ἀδάμαντας;

— Ποσῶς, ἀπεκρίθην ἀμέσως, διότι ἐξ ὅσων γνωρίζω και ἐξ ὅσων ἠδῆ μοι εἶπατε, τοσοῦτον σαφῶς, τὸ πιστεύω ὅπως και ὑμεῖς αὐτός.

Μὲ νύχαριστησε τότε δι' ἠπίου κινήματος τῆς κεφαλῆς, ἐσιώπησεν ἐπὶ ἀρκετὰ μακρὸν χρόνον και εἶτα διὰ φωνῆς ταπεινότερας ἢ πρότερον, ἀλλὰ με τρέμοντα χεῖλην και ἐγκεφαλικὴν κάπως διατάραξιν:

— Κύριέ μου, ἐξηκολούθησεν, ἐναντίον τῆς ποταπῆς ἐπάρσεως τῆς ταπεινῆς ταῦτης χημείας και ἐναντίον τῆς τερατικῆς ἀπάτης τῆς προόδου κατεσκευασμένην ἐγὼ, διότι μόνον ἐν μικροσκοπικοῖς μορίοις κτώρθωσαν ν' ἀναπαράγασιν τὸν ἀδάμαντα και συνεπέραναν, ὅτι ἐκεῖ ἐνθα ἡ σύγχρονος χημεία διατελεῖ ἠδύνατος μέχρι νεωτέρας διαταγῆς, ἡ προγε-

Εἶχεν ἐγερθῆ και ὠμίλει πλέον μεγαλοφώνως, κινούμενος λίαν ἐλευθέρως· μικρὸς δὲ τις ἀφρός ἐπεφαίνετο τῶν χειλέων του. Ἐξωθὴ δ' ἐν τῷ διαδρόμῳ ἤκουσα τότε τοὺς βηματισμούς τοῦ φύλακος πλησιάζοντος.

— Κύριε, τῷ εἶπον δι' ἠπιωτάτου ὕφους, ἀδίκως ἐρεθίζεσθε κατ' ἐμοῦ, διότι εἶμαι ἐντελῶς τῆς γνῶμης σας.

ΠΡΟ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

στέρα ἀνθρωπότης εἶδε ἀναγκαστικῶς νὰ ἦναι ἀσθενεσττέρα ἐτι.

— Συγγνώμην, τῷ εἶπον τότε, ἀλλὰ δὲν βλέπω καλῶς...

Μὲ διέκοψεν σχεδὸν ἀποτόμως, και ἠένιενεν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ βλέμματός.

— Τί δὲν βλέπετε καλῶς; ἀνέκραξε νομίζετε λοιπὸν και σεῖς, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἐγνώρισεν ἤδη πολιτισμούς ἀνωτέρους τοῦ ἰδικοῦ μας; Δὲν γνωρίζετε, ὡς ἐν παραδείγματι, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι παρέδωσαν νόμιμον ἐπιστήμην εἰς τινὰς ἱερεῖς των, διὰ τῶν σοφῶν τότε ἀνδρῶν της, τῶν διασωθέντων ἀπὸ τοῦ κατκτοντισμοῦ τῆς Ἀτλαντίδος;

Ἐπανεκάθισεν, ἐσιώπησε και ἐκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς· ἡ δ' ἐπικολούθησασα σιωπὴ ὑπῆρξε μακροτέρα τῶν προηγηθεισῶν. Ἐνόμισε δὲ ὅτι ἐκοιμάτο και ἦτον ὠχρότατος.

Μετ' ὀλίγον ὅμοιος ἤνοιξε βραδέως τοὺς ὀφθαλμούς, ἐμείδιασε και διὰ νεύματος μοι ἐδήλωσε νὰ τὸν πλησιάσω, νὰ καθίσω πολὺ πλησίον αὐτοῦ. Ἐκράτει δὲ τὴν χεῖρά του ἡμίκλειστον πρὸς τὸ στόμα, ὡτε ἤθελε νὰ μοι ὀμιλήσῃ εἰς τὸ οὖς. Ἐβράξα ὅπως ἐπεθύμει.

— Ἀκούσατέ με καλῶς, μοι εἶπε διὰ χαμηλῆς φωνῆς

Βλέπω ήδη ότι είστε άξιος να γνωρίσετε τα πάντα και θα τα μάθετε όλα.

Μοι επέδειξε δε τότε διά του βλέμματός, όλίγον στρεφόμενος όγκώδη σωρείαν χειρογράφων και χαρτών, έφ' όν εκάθητο, και ήν κατ' αρχάς εξέλαβον ως ρυπαρόν δέμα άσπρουρούχων.

— Έδώ μέσα, μοι λέγει εύρίσκονται αι άναμφισβήτητοι άποδείξεις των λεγομένων μου. Θα σας τας έμπιστευθώ, όπόταν έπιστή ή κατάλληλος ώρα. Θα ιδήτε κατά πρώτον τινι τρόπω ανεκάλυψα, ότι οι Αιγύπτιοι κατασκεύαζον τον άδάμαντα. Θ' αγαγώσθητε την περιγραφήν των έξαχθέντων ύπ' έμού πολυτέμων τινών λίθων εν Θήβαις, αίτινες έπιμαρτυροσιν, άνευ ουδεμιάς δυνατής άμφιβολίας την βεβαιότητα της τεχνικής αυτών καταγωγής.

Η φωνή του ένταυθα όμοιάς την σοφού καθηγητού τινος, έπιστημονική και μεθοδικώς έπεξηγούτος την σύστασιν των έγγραμώ μου. Είτα δε επανέλαβε τό μυστηριώδες αυτό ύφος και εξήραυλούθησεν.

— Άλλά πάντα ταύτα δεν είναι τίποτε, άπέναντι των μάλλον ένδιαφερόντων, άληθώς σπανίων και θαυμασίων άντικειμένων, άτινα τα έγγραφα μου ταύτα θα σας πληροφορήσωσιν, ήτοι αληθινά την ύπαρξιν τοποθέτησιν, εν τώ κέντρω της Αφρικής, εν τινι σημείω, ούτινος περιέγραφα τό ακριβές πλάτος και μήκος, την ύπαρξιν και τοποθέτησιν, λέγω, της μυθώδους κλυομένης πόλεως, κατά τινας Άλεξανδρινούς, « Άδαμαντούπολιν ».

Και εξηκολούθησεν είτα όλος χαμηλοφώνως, διά μορμυρισμού σχεδόν ακατάληπτου, ώς μοι έφάνη ως όνειρον.

— Κρύπται! Κρύπται! Η νύξ είναι ύπερπληρης εξ έγγραμώ άστέρων... με άνοικτάς χείρας τους συλλαμβάνετε... άδάμαντες; μέχρι των γονάτων... χώνεσθε μέσα... Οι άνθρωποι της εποχής εκείνης, διά να μην ύποτιμώσιν την άξίαν των, τους έχων εν εκεί μέσα... επί αιώνων... επί αιώνων... Και έτι άνόμη, μεγαλειτέρους, χονδροτέρους... πελωρίους. Άφού είχαν τον καιρόν της κατασκευής των, όπως και αυτή ή φύσις... Ο Άντιβασιλεύς, ό Σάντσης, ό Όρλωφ, ό Μογγόλος, ό Κόχ, ό Νόρ, μεγάλοι και άλλοι μικροί, έτι μικρότεροι, ό εις πλησίον του άλλου! Τί ώραίοι! ώς μικροί ήλιοι, χαλκυες άστέρων!... Τό φώς των άνθων!... Ένώ, έγω έδώ φυλακισμένος, θ' άποθάνω μετ' όλίγον χωρίς να τους ιδώ... Ω! Άδαμαντούπολις! Άδαμαντούπολις! πόσον σκληρώς και ταχέως σε χάνω!

Και επί πολύ ό μυστηριώδης γέρων έψιθύριζε τό έλεγείον του άνεκτιμήτου τούτου θησαυρού, εν αύτώς, ως έλεγεν, άνε κάλυψεν, ότι μεν δι' ακατάληπτον φράσεων, ότι δε διά γαμηλών λέξεων, άνευ εξάρσεως και κόμμου, αλλά μετά πόνου ψυχής και λύπης, έκπαράζων ούτω την μελαγχολίαν του ως εξόριστος υπό της τύχης, καταδιωχθείς και άναπολών ούτω κάποτε την άπολεσθείσαν πόλιν και είτα εν τώ μειδιάματι της ειρωνίας άποκοιμούμενος.

Και άποκοιμάτο ό αγαθός γέρων επί πολύ ούτω, μη άφηνιζόμενος δε ή κατά διαλείμματα διά να ψελίση άορίστως πως ως μικρόν παιδίον την άποπτάσαν ήδονήν της ευτυχίας του, μορμυρίζων πάντοτε:

« Άδαμαντούπολις! Άδαμαντούπολις! »
Άπλήθον τέλος έκείθεν, άφήσας αυτόν εν τή άπολύσει της ευτυχίας μόνου του ύπνου του.

— Λοιπόν! μοι λέγει ό Ιατρός επαναβλέπων με επανερχόμενον παρ' αύτφ, σοι διηγήθη τά κατ' αυτόν και σοι έκαμον έντύπωσιν αι άποκαλύψεις του:

- Θαυμασίως!
- Δεν εξεπλάγη;
- Τό όμολογώ, όλίγον..
- Σοι επρότεινε ν' αναγνώσης τά χειρόγραφα του;
- Μάλιστα.
- Ένδιαφέρεσθε να τα ιδήτε; Δύναμαι να τα λάβω διά μέσον του φύλακος.

— Α, όχι, εύχαριστώ. Προτιμώ να διατηρήσω τας ώραιάς έντυπώσεις του παραδόξου και φαντασιώδους τούτου ανθρώπου. Άφού δε βεβαιώτε, ότι είναι φρενοβλαβής, αναντιρρήτως τά χειρόγραφα του, ουδέν άλλο θα ήγαι ή σωρεία άσυναρτήτων άποκημάτων, άτινα θα καταστρέψωσιν οίκοτώς την έκτακτον γοητείαν, ήν έλαβον και εν τέλει..

— Απατάσθε, διέκοψεν ό δόκτωρ. Έγώ τούναντίον, ανέγνωσα αυτά και είναι έκτάκτου σαφηνείας και επχειρημάτων

άληθώς άκαταμαχίτων, διεγείροντα πολύ τό ένδιαφέρον και την έκπληξιν.

— Άλλά τότε...
— Άληθώς, είναι φοβερόν, τό τί συνήθως αισθάνονται αυτοί οι θεότρελλοι εις τό βάθος της λογικής των. Άν όμως παραδεχθί τις την άρχήν της, γίνεται θύμα και τετέλεσται, σας οδηγούσι, σας παρασύρουσι!

Ταυτοχρόνως δε ό δόκτωρ με έλαβεν εκ της χειρός και έντεινας την ουιλίαν του.

— Ιδού, μοι λέγει, έγω αυτό; παρ' όσαν αντίδρασίμ μου, βίον άσφαλή, οικογένεια, πεντηκονταετή ήλικίαν και έπιστημονικήν μόρφωσιν, πολλάκις έρχονται στιγμαι, καθ' ής ζηλοτυπώ την τύχην δύο όπαδών του, μυηθέντων, ούτινες πεισθέντες εις τας διαβεβαιώσεις του δυστυχούς αυτού, άνεχώρησαν έσχάτως διά τό κέντρον της Αφρικής, όπαδοί της Άδαμαντούπολεως!

Και εις τους ψυχρούς και άνησύχους όφθαλμούς του δόκτορος όντως άνεύρον τό άπροσδόκητον, τό ακατάβλητον, τό έγκληματικόν, τό βρακτήριον του δηλητηρίου του πνεύματος! Μακράν από τους φρενοβλαβείς!

(Έκ του γαλλικού)

Φ. Π.

ΠΡΟ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ

Είναι αι ευτυχέστεραι ήμέραι του βίου, είναι τό έαρ της καρδίας και ή άδάμαστος φορά του ανθρώπου. Διά την εποχήν ταύτην και τό όλιγοχρόνιον τουτο στάδιον, ό άνθρωπος θυσιάζει τό πάν. Άσχολία, χρήματα, εμπόδια και αυτός ό θάνατος ύποχωροσιν πρό του άκαταβλήτου της θελήσεως της καρδίας.

Ο Παύλος και ή Βιργινία αγαπηθέντες όπως αυτή ή φύσις έταξεν τοίς ανθρώποις, τουτο ήρκεσεν όπως και οι δύο ύποχωρούντες εις τας αδυναμίας άλλήλων, συνδυάσωσι τας επιθυμίας των και ένούντες τους πόθους των, άντεπεξέλθωσι κατά πάσης άντιδράσεως. Οίον μεγαλειόν της ανθρωπίνης ταύτης δυνάμεως, ήν δεν ίσχυσαν ούτε σκίπτρα, ούτε χρήματα, ούτε λαμπρότη από καταβολής κόσμου να καταβάλωσιν.

Ο έρωσ βαίνει εύθύς προς τον σκοπόν, ούτινος τά έπακολουθήματα ήμεις καλοούμεν περ ω με ν ο ν !

Και ήτο πεπωμένον αι δύο αύται καρδία ν' αγαπηθώσι και είτα ν' άποθάνωσι; Ητο φυσικόν, διότι ή φύσις γεννάται διά ν' αγαπήσθ, πεπωμένον δε να μαρυνθί, διότι ή αγάπη θάττον ή βράδιον μοιραίως άποθνήσκει.

Ο Παύλος και ή Βιργινία ακολουθούντες τας καρδίας αυτών έφυγον εκ της οικίας, ήτις ήρνεϊτο αυ τοίς τό άσυλον και διελθόντες την γέφυραν, ήτοι τά όρια της κοινωνικής ανιστάσεως εισήλθον εις τό διάσος. Δπον τά θηρία έλευθέρως πηγνύουσι τας φολεάς των. Και έπηξαν άμέσως μεταξυ αυτών και την ιδιικήν των. Άλλ' ό Παύλος την έπιούσαν είπε τή Βιργινία.

— Ουδείς έχει δικαίωμα να μās άρνηθί την χαράν, ήν ούδ' εις αυτά τά ζωα άπαγορεύουσιν. Και επέστρεψαν οικίω.

— Άλλ' εν τή επιστροφή των τά άνθη διεχεον άθρόνως τό άρωμά των και ή φύσις όλη έμειδία επί τή διαβάσει των· οι δε άνθρωποι, άνοιξαντες και αυτοί τας άγκύλας των, τους ύπεδέχθησαν άσμένως και παρεχώρησαν άθρόνως τας παροχάς του βίου.

— Οία περίστασις και ιδιότροπος εποχή του βίου, είπεν ό Παύλος τή Βιργινία. Μας έμίσησαν διά να μās αγαπήσωσιν!

— Και ή Βιργινία τώ απήντησε όλος χαρίεσσα ήδη και μειδιώσα:

— Ητο ή διάλυσις της πρό των γάμων όμίχλης! Ρούς

Η ΙΑΣΙΝΗ ΤΩΝ ΑΓΡΩΝ

τη Κουωνία

Είμαι μικρόν πτωχόν άνθος. Με αφηνοσιν να μαραίνωμαι επί του στελέχους μου, ουδεις με δρέπει, άπαντες δε διερχόμενοι πρό έμου με περιφρονοσιν, με άπαξιοσιν, βλέμματός, ένίοτε με μκντηρίζουσι και συχνάκις εύρίσκω τον θάνατον υπό τό πέλαμα των ποδών των.

Ουδεμία νεστις έρχεται να με δρέψη όπως κοσμήσω τό στήθος της.

Με περιφρονει ή εξαδέλφη μου ή παπαρούνα, ό δε άδελφός μου κύανος, υπερήφανος ως κοσμών τας κεφαλάς και τά στήθη των θελτικίων ποιμενίδων, ποτέ ουδέ τον έλάχιστον λόγον παραμυθίας μοι άπευθύνει, και όλα εν γενεί, και αυτό τό γειτονικόν μου δελφίνιον, όπερ με βλέπει με όπεροπικόν ύφος καμαρωνόμενον επί των ύψηλών του κλάδων.

Και όμως πρό όλίγων ήμερών διεξέφυγον του γενεθλίου μου αυλακίου, διετέρασχ εν σιγή τό λιβάδιον, έφθασα μέχρι της όχθης του ρύακος και εκεί περνών την κεφαλή μου διά των καλαμιών εκατοπτρίστην μία γαρά.

Δεν είμαι δυσειδέστερον της εξαδέλφης μου παπαρούνας, του άδελφού μου κύανου, του γειτονικού μου δελφινίου.

Και όμως ουδεις μ' επιθυμεί, ουδεμία με καταδέχεται. Ουδεις διδει προσοχήν εις έμέ, άπαντες δε μ' έγκαταλείπουσιν έρημο, μοναχό, να μαραίνωμαι, να φθείρωμαι, να τήκωμαι και να εύρίσκω τον θάνατον υπό τά πέλαμα των ποδών των.

Δεν μισούμαι, ουδέ φθονούμαι... περιφρονούμαι μόνον, άλλ' εν τή περιφρονήσει υφίσταμαι τά πάνδενα.

Και αυτή ή Τερηδών, φεύγει όταν την φωνάζω, με παρατηρεί προς στιγμήν με τους άγρίους όφθαλμούς της, κινεί τά μακρά της κεράτια και με εν πρήγμα εύρίσκεται εις την φωλεάν της.

Εκει όπου φύομαι εκεί και άποθνήσκω. Μόνον εις τον κόσμον, άνηλεώς περιφρονούμενον, άγνωσ την χαράν, την εύθυμίαν, τον γέλωτα.

Περι εύτυχίας ακούω μόνον. Φύομαι, αναπτύσσομαι, θάλλω, άνθώ και χωρίς ουδέν να αισθανθώ, κατακερματίζομαι. Τοιαύτη ζωη καλλίτερον να μοι έλειπεν.

Ούτω ούδύποτε ή Ιασίνη των άγρών διακοπτόμένη ένίοτε υπό γοερών λυγμών.

Εν εκ των μικρών εκείνων καταστίκτην έντόμων τά όποια υπό των παιδιών ονομάζονται μικρά έντομα της Παναγίας, διέβαινε εκεί πλησίον.

Ηκουσε τους θρήνους του πτωχού άνθους.
— Διατί μεμφιμοιρεις κατά της τύχης σου, τώ λέγει, μήπως αισθάνονται οι άνθρωποι ποτέ εύνοϊαν διά την έρημίαν, διά την πτώχειαν; λυπούνται; συντρέχουν; βοηθούν; Διέρχονται πλησίον χωρίς να προσέχωσιν, άδιαφοροσιν, παρέργονται και ένίοτε κακόν επιφέρουσι. Άλλά, θάρρει, ό Θεός βλέπει και χαίρεται διά τουτο... Δι' αυτόν και μόνον εκ αμετάς πτωχάς αλλά άγνάς καρδίας και την μικράν πτωχήν Ιασίνην των άγρών.

N. I. Πρ.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ

Τηλεγράφημα άφικθεν εις Χάβρην εκ Μπέρζεν της Νορβηγίας, λέγει ότι, καθ' έτερον τοιοϋτον εκ Σπιτσεβέργης, τό άτμόπλοιον «Λαφόντεν» ανεκάλυψεν εις τον κόλπον Σάσεν φάλην περιέχουσαν επισκεπτήριον με τας λέξεις « Άνδρέ — 98 ». Τοϋθ' όπερ έδωκεν άφορμήν να ύποτεθί ότι ό τολμηρός αερονάυτης έρριψε την φιάλη ταύτην εκ του αεροστάτου του βαίνων έφέτος προς τον Βόρειον Πόλον και διαελθών εκ της περιφερείας της Σπιτσεβέργης.

Κατά τον περιαιρόν «Χρόνον» όμως ή φιάλη αυτη προέρχεται εξ έτέρας έκδομής προς τον Πόλον, ήν ανέλαβεν ό λοχαγός Έρνέστος Άνδρέ, και επί τούτω ό «Χρόνος» ανα-

φέρει ότι ό πρίγκηψ της Νεαπόλεως εύρίσκεται αυτην την στιγμήν εις Σπιτσεβέργην, ένθα κάμνει άνιχνεύσεις διά να ανακαλύψη νεώτερον τι περι τοϋ Άνδρέ, του όποιου ή τύχη παραμένει άγνωστος, άγνωσται εισέτι μέχρι τίνος σημείου επέτυχεν ή προς τον Βόρειον Πόλον εκδρομή του.

Ο πρίγκηψ της Νεαπόλεως επείσθη, ότι ό Άνδρέ δεν επανήλθεν εις τό σημειον της άναχωρήσεώς του, εις τον κόλπον Βίργκο, ένθα τή 11 Ιουλίου 1897 άνήλθε διά του άεροστάτου. Ο πρίγκηψ της Νεαπόλεως εξακολουθει τας έρευνας προς βορράν πριν εισέτι μεταβή εις την γην του Φραγκίσιου Ιωσήφ ένθα θα εξακολουθήσθ τας άνιχνεύσεις του όπως ανακαλύψη ίχνη της διεκζέσεως του Άνδρέ.

ΤΑΡΩ ΣΕΛΤΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ ΟΞΥ

Επίκαιρον θεωρούμεν ήδη ότι μεγάλη χρησις τούτων γίνεται και παρ' ήμιν, να παραθέσωμεν ως όλίγα τινά σχετικά περι αυτών.

Εάν έντός άγχείου περιορίσωμεν καθαρών πόσιμον ύδωρ και εισάσωμεν εν αυτώ διά μεγάλης πίεσεως άνθρακικόν όξύ, διαλύεται μεγάλη ποσότης ύδατος, τό δ' εναπομείναν φέρει αρκετήν δόσιν άνθρακικού όξέος και καλεϊται ύδωρ Σέλτσ, εκ του όνόματος του εφευρέτου και όπερ ουδέν άλλο εστιν ή α ε ρ ι ο α ν θ ρ α κ ο υ χ ο ν ύ δ ω ρ, και τό όποιον πινόμενον έχει γευσιν άερώδη και εύχάριστον, εις δε τον στομάχον παρέχει τόνον πρόσκαιρον. Κόπτει την δίψαν, προάγει την γαστραλίαν και την νευρικήν ταραχήν του στομάχου και συντελεί εις ταχύτεραν λειτουργίαν της πέψεως. Τό σέλτσ πινόμενον μετά του οίνου ή του κονιάκ καθίσταται πολύ εύχάριστον ποτόν και γευστικώτατον, ιδίως εις τά μέρη, ένθα δεν ύπάρχει καλόν ή διόλου ύδωρ. Ως αναφυκτικόν δε ψυχραίνόμενον, είναι πολύ κατάλληλον.

Ο καλός οίνος εμπειριείχει κατά τό μάλλον και ήττον άνθρακικόν όξύ, όπόταν, πριν ή λήξη ή ζύμωσις του γλεύκους πωματισθί καλώς τό άγχος και όπόταν οίνος κοινός καλής ποιότητος τεθί εν ίσχυρά φιάλη τή προσθήκη μικρού ποσού σακχάρου και πωματισθί καλώς. Μετά καιρόν καθίσταται έχων άνθρακικόν όξύ.

Ο τοιοϋτος οίνος όφελεί ιδίως τους χοληρικούς και εν γενεί τους αναρρωνύοντας εκ νόσου.

Φυσικόν άνθρακώχον ύδωρ (σέλτσ) άπαντά αναβλυζόμενον φύσει και εκ πηγών, ένθεν μεταγγίζεται διά μηχανής εις φιάλας.

Εις την Γερμανίαν εις τον Ρήνον ποταμόν αναβλύζει άφθονον άνθρακικόν όξύ, όπερ ή γερμανική κυβέρνησις εκχώρησέ προς έκμετάλλευσιν εις εταιρίας, αντί άρροπότης άποζημιώσεως.

Ομοιον σπήλαιον εύρίσκεται και παρ' την Νεάπολιν της Ιταλίας, καλούμενον Σ π η λ α ι ο ν τ ο υ Κ υ ν ο ς (Grotta di canne).

Παρ' ήμιν δε πλησίον της Κορίνθου εις θέσιν Σουτάκιον εύρίσκεται όμοιος σπήλαιον, εξ ου αναβλύζει άφθονον άνθρακικόν όξύ.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΤΝΩΣΕΙΣ

Τό τηλεσκόπιον του Σικάγου.

Τό μέγιστον και ίσχυρότατον τηλεσκόπιον εξ όσων μέχρι τουδε κατασκευάσθησαν επερατώθη κατ' αυτάς. Χάρης εις την έλευθεριότητα του Καρόλου Γνέρκα βαθυκλότου του Σικάγου, τό θαυμάσιον τουτο όργανον τή; όπτικής καταρθώθη να συμπληρωθί εν άκρη έντελεία μετά έργασίαν 10 έτών. Τό μήκος αυτου ακριβώς είναι 19 μέτρα και 356 χιλιοστόμετρα. Κατεσκευάσθη όλόκληρον εκ χαλύβης και έχει βάρος εξ χιλ. κοιλογρ. κινείται δε επί άξινος πάχους 0,38 μ. Τό μηχανήμα και τά προσαρτήματά του είναι

τεθειμένα υπό είδος τι θύλου μεταλλικού ἔχοντος 98μέτρων περιφέρειαν καὶ βάρους 150 τόννων.

Εἶναι ὁ εὐρύτερος θόλος ἐξ ὧν ὑπάρχουσι ἐπὶ τῆς γῆς, κινεῖται δι' ἠλεκτρισμοῦ, ὡς καὶ τὰ ὄργανα καὶ τὸ τηλεσκόπιον. Ἀπλῆ πίεσις ἐλατηρίου ἐπιτρέπει εἰς τὸν παρατηρητὴν νὰ ἀναβιβάσῃ ἢ νὰ καταβιβάσῃ καὶ διευθύνῃ κατὰ βούλησιν τὸ τηλεσκόπιον μετὰ μεγάλης εὐκολίας. Φυσικῶ τῷ λόγῳ τὸ κυριώτατον ὄργανον τοῦ τηλεσκοπίου εἶναι ὁ φακός, ὅστις βαρύνει μὲ τὸν περιβάλλοντα αὐτὸν γάλακτα περὶ τὰ 500 κοιλόγραμμα ἔχει δὲ διάμετρον ἑνὸς μέτρου καὶ ἑνὸς ἑκατοστοῦ τοῦ μέτρου. Εἰδικοὶ ἐργάται μὲ μεγάλην ἐμπειρίαν καὶ ἱκανότητα εἰργάσθησαν ἐπὶ 5 ἔτη ἐπὶ τοῦ φακοῦ, ἡ δὲ ἀξία του ἀνῆλθεν εἰς 325 χιλ. φράγκων. Μὲ τὸν μεταλλικὸν στηλοβάτην του τὸ γιγάντειον τηλεσκόπιον ἀριθμοὶ 30 μέτρων ὕψους καὶ βάρους 74 τόννων. Ἐν τῷ συνόλῳ ἐκόστησεν 75 ἑκατομ. φράγκων.

Ἐκθεσεις πλαγγόνων.

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας διωργάνωσιν ἐν Νοτιῶν διεθνῶν ἐκθεσίων πλαγγόνων, ἧς τὸ προῖον εἶναι προωρισμένον διὰ τὰ ὄφρανοτροφεῖα καὶ ἀλλακτοῦλα τοῦ βασιλείου. Πᾶσαι αἱ κυρίαί τῆς ρουμανικῆς ἀριστοκρατίας ἀπέστειλαν ἤδη πολλὰς ἑκατοστάδας πλαγγόνων ἐνδεδυμένας ἐθνικὰς ρουμανικὰς στολάς, ὅποῃι συνειθίζονται εἰς τὰς παραδουναβείους ἐπαρχίας τῆς Μολδαβίας καὶ τῆς Βλαχίας καὶ ἰδίως ἐν Δόβρουτσα ὅπου εἶναι γραφικώταται αἱ στολαί. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, ἡ σύζυγος τοῦ διαδόχου τῆς Σουηδίας, ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλλίας, ἡ Τσαρίνα καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας ἀπέστειλαν ἐπίσης εἰς Νοτιῶν πλαγγόνας μὲ ποικίλας καὶ ὡραίας στολάς. Τινὰ τέλος ἀπὸ τὰ ἐν Γαλλίᾳ, Ρωσσίᾳ καὶ Γερμανίᾳ μεγάλα καταστήματα αὐθορμήτως καθ' ἑκάστην ἀποστέλλουσι μηχανικὰς πλαγγόνας ὀμιλοῦσας καὶ περιπατούσας καὶ αἰτίνες, ὡς λέγεται, εἶναι τι θαυμάσιον. Ὑπὲρ τὰς 3,500 πλαγγόνες ἀπεστάλησαν ἕως τῶρα, ἀγγέλλονται δὲ καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἀκόμη ἀποστολαὶ εἰς Ἀμερικῆς.

Νέον μουσικὸν ὄργανον.

Κατασκευαστῆς κλειδοιουμβάλων λίαν γνωστός ἐν Βουκουρεστίῳ ἐνεργεῖ ἀπὸ τινος πειράματα ἐπὶ νέου μουσικοῦ ὄργανου. Ὁμοιάζει τοῦτο πρὸς ἐκκλησιαστικὸν ἀρμόνιον μικρῶν διαστάσεων, ὁ δὲ ἦχος του ἀκούεται εἰς ἀπόστασιν ἑννέα χιλιομέτρων. Τὸ νέον τοῦτο ὄργανον τὸ προωρισμένον ὑπὸ τοῦ ἐφευρέτου διὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσὶν τοῦ 1900 φέρει ἠλεκτρικοὺς ἠχητῆρας συστήματος ἔτι ἀγνώστου διὰ τοὺς βεβήλους ὧν ἡ δύναμις δίδει ἔντασιν εἰς τοὺς τόνους 6 ἢ 7 χιλ. φορὰς ἰσχυρωτέραν. Αὐτὸ τὸ εἶδος τῶν ἠχητῆρων θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης κατὰ τὸ 1900 εἰς τὴν μέγαν φωνογράφον εἰς ὃν ἐργάζεται ἤδη ὁ ἠλεκτρολόγος Ἔδισον. Ἡ ἀκουστικὴ ἔντασις τοῦ φωνογράφου τούτου θέλει ἐξικνεῖσθαι εἰς δέκα χιλιομέτρα κατὰ τὰς εὐνοικωτέρας φυσικὰς περιστάσεις.

Ἡ ἐκ τοῦ ποδηλάτου βλάβη.

Οἱ ἰατροί, οἱ ἐξετάσαντες τοὺς Ἀμερικανούς ἐθελοντάς πρὶν ἢ καταταχθῶσιν εἰς τὸν στρατὸν, ἐξέπεμφαν σοβαρὰν φωνὴν νοουθετήσεως. Εὐρον δηλαδὴ παρὰ πολλοῖς νέοις ἐπιδομένοις εἰς τὴν ποδηλασίαν πολλάκις προσβεβλημένους τοὺς τε πνεύμονας καὶ τὴν καρδίαν. Ἰδίως παρετηρήθησαν τοιαῦτα συμπτώματα εἰς ἐκείνους οἵτινες συνειθίζον νὰ θέτωσι τὴν διεθυντικὴν ράβδον πολὺ χαμηλὰ καὶ νὰ ποδηλατῶσι μὲ τὸ σῶμα κλινόν πρὸς τὰ ἔμπροσ καὶ μὲ καμπωμένην τὴν ράχην. Οἱ ἰατροὶ νοουθετοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ γίνεταί μετρία χρῆσις τοῦ ποδηλάτου καὶ νὰ κἀθηνται ἐπ' αὐτοῦ ὅσον τὸ δυνατόν εὐθιγενῶς.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ΜΟΥ

Ἐὰν ἰθὺς εἰς τὴν πλάκα πάνω
Τ' ὄνομά της σκαλιστό,
Σκόψε καὶ προσκόνησέ το
Εἶν' τὸ μνημα της αὐτό!

Ἐκεῖ μέσα ἔχω κρυμμένο
Τὸ μεγάλο θησαυρό,
Ὅπου τῶρα τὸν σκεπάζει
Ἐνα μάρμαρο ψυχρό!

Εἶν' ἡ μάνα μου θαμμένη
Μοῦχε χιλιάδες ἀρεταίς,
Εἰς τὸν κόσμον ὅσον ἐξοῦσε
Καὶ τὴν ἴστωσαν αὐταίς!

Τώρα ἦσυχά κοιμᾶται
Ἐπὶ τὸν ἦσυχον, γλυκὺ,
Κ' ἡ ψυχὴ της φτερουγίζει
Μὲ λαμπρὰ ἀγγελικὴ!

Φτερουγίζει εἰς τὰ καλῆτα
Τοῦ Θεοῦ τὰ φωτεινά,
Τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαποῦσε
Ἐὰν ἐξοῦσε, ἀληθινά!

Τὼρ αὐτὸς τῆ στεφανώρει
Μὲ στεφάνι τῆς τιμῆς,
Ὡ! μακάρι νὰ μᾶσ' ἀξίω
Νὰ τὸ λάβωμε κ' ἐμεῖς!

Σῦρος 22 Ἰουλίου 1898.

Γ. Α. Πολίτης

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Α. Σ. Κ. Αἰγιαλοῦσαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Διεύθυνσις ἠλλάγη. Σύγγραμμα κατασκευῆς τυροῦ ὑπάρχει. Ἀπαντήσατε. Συνδρομὴ σας κατεβλήθη.—Κ. Κ. Κάϊρον. Δελτάριον ἐλήφθη. Ἐχει καλῶς.—Π. Α. Γαγα-Γαυρεῖ. Ὁ κ. Πρίντζης ἐπανεκάμφε ἐκ τῆς περιόδου του καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν, ὡς καὶ ἂν ἐλάβετε ἀποσταλὲν ὑμῖν βιβλίον.—Μ. Χ. Τύριδα. Ἐπανεβλόντες ἐκ περιόδου εὐρομὲν ἐπιστολήν σας. Δυποῦμεθα δι' οἰκονομικὴν κοτάστασιν καὶ σύχμηθα βελτίωσιν, εἰσθε ὅμως τόσο μακρὰν, ὥστε ἀπεστέργωμεν νὰ ἀποφασίσωμεν τοιαύτην ἐκδρομήν. Προσεχῶς γράφομεν.—Α. Κ. Καβάλλαν. Φύλλα σᾶς ἀποστέλλονται συμφώνως τῇ ἐπιστολῇ σας. Ἀναμένωμεν ἐπιστολήν σας καὶ εἰδήσεις σας.—Π. Ψ. Ρουχτσούκιον. Ἐπιστρέφας ἐνταῦθα ἔλαθον ἐπιστολήν σας μετὰ φωτογραφίας: τί γίνεσθε; ἀνιμμένο εἰδήσεις σας.—Η. Α. Λευκάδα. Σιδηροδρομικὸς ὁδηγὸς δὲν ἐξεδόθη εἰσέτι.—Τ. Ν. Κ. Ναύπλιον. Ποιημάτων ἐδημοσιεύθη. Ἀθανάσιος δὲν ἐπέστρεψε εἰσέτι ἐκ περιόδου σας. Ἐνεκα θέρου καὶ ἀπουσίας Διευθυντοῦ φύλλα ἐξεδίδοντο κατὰ εἰκοσήμερον. Ἦδη ἐπανελήφθη ἡ τακτικὴ ἔκδοσις. Παρακαλοῦμεν ἀποστολὴν συνδρομῆς σας.—Ν. Π. Κέρκυραν. Δελτάριον σας ἐλήφθη. Παρακαλοῦμεν σημειώσατέ μας τοὺς ζητούμενους ἀριθμούς.—Ε. Γ. Ζ. Καλάμας. Ποιήματα μόνον συνδρομητῶν μας δημοσιεύονται. Ἐν τούτοις δημοσιευθήσεται καὶ τὸ ὑμέτερον ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θέλετε ἐγγραφῆ.—Ι. Μ. Α. Λαύριον. Ζητηθὲν φύλλον σᾶς ἀπεστάλη.—Ν. Κ. Σεβαστοπόλιν. Δελτάριον ἐλήφθη καὶ σᾶς μετηνέγκωμεν αὐτόσε.—Α. Γ. Π. Πάτρας. Ζητηθέντα φύλλα ἀπεστάλησαν. Ε. Ε. Δ. Ἐνταῦθα. Ἐπιστολὴ σας ἐλήφθη. Φύλλα σᾶς ἀπεστέλλωμεν. Διεύθυνσις σας μετηλλάγη.—Χ. Κ. Ζιτζιδέρη. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Φύλλα σᾶς ἀποστέλλωμεν ταχυδρομικῶς καὶ σᾶς γράφομεν ἐν ἐκτάσει.—Ε. Α. Α. Τρίκαλα. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη ταχυδρομικῶς, γράφομεν.—Ε. Δ. Λαμία. Δελτάριον ἐλήφθη ἡ πορῆσαμεν δ' ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν λαχείων, ἐν τούτοις καὶ σήμερον σᾶς ἐπαναστέλλωμεν αὐτά.